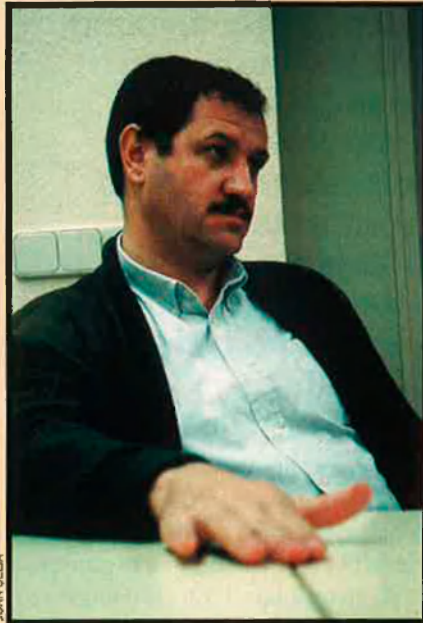

El oficialistes del PSM s'imposen en la primera "volta" preparatòria del congrés d'octubre

El sector "oficialista" del PSM es va imposar en l'assemblea del partit, convocada per elegir una comissió gestora que dirigirà l'organització fins al congrés, previst per a l'octubre. El dissabte dia 3 de juliol se celebrava per segona vegada en vint-i-vuit anys d'història una assemblea oberta a tots els militants del PSM. El motiu era la dimissió en bloc de la comissió executiva, després dels nefasts resultats a les eleccions europees del 13 de juny. L'objectiu de l'assemblea era que els militants elegissin els membres d'una gestora que es fes càrrec de la direcció del partit, així com, i sobretot, posàs en marxa tot el procés congressual. En principi era, doncs, una mera tria de simples gerents per a un termini d'uns tres mesos. Atesa la crisi interna, es podria dir que l'assemblea es convertí *de facto* en la primera "volta" del combat que mantenen els tres sectors enfrontats en el si del PSM.

Amb els pèssims resultats de les eleccions autonòmiques –25 de maig de 2003– emergí en el PSM un corrent crític amb la direcció. Durant els mesos següents cada sector va anar recollint suports, i esporàdicament sorgien a través de la premsa les diferències entre uns i altres. Cap a final d'any, els dos blocs arribaren a un acord de mínims: llei del silenci. Ho aconsellava el calendari, molt complicat per al PSM, que havia de fer front a dues convocatòries electorals –generals i europees– en una situació gens bona, sobretot perquè les finances del partit estaven, i estan, en fase crítica. Així doncs, no convenia excitar encara més la tensió interna, i així ho compliren ambdues faccions enfrontades. El pacte tàcit era silenci absolut fins passats els comicis europeus. Malgrat tot, cada part seguí amb l'estratègia respectiva de cercar suports entre la militància. El 15 de juny, després del desastre a les urnes europees, esclatà la crisi: dimissió de l'executiva, a proposta dels crítics, i convocatòria de

JOAN CELA

Mateu Morro, exsecretari general del PSM i "pare" del corrent oficialista que, de moment, demostra ser el majoritari en el si del partit.

l'assemblea. Val a dir que en aquests precisos moments els crítics ja no es deien així, sinó renovadors. El canvi nominal és important. D'acord amb l'explicació d'un dels seus dirigents, expressada al sotasignat, "volem renovació a través de màxima convergència". És a dir, intentaven que no hi hagués enfrontament. Però els oficialistes volgueren que l'assemblea triàs entre cada opció perquè es pogués visualitzar quin suport tenia cada grup. Mentrestant, s'organitzava un tercer bloc: els "nous" crítics, que així volen ser identificats, que aspiren a ser una tercera via entre les dues anteriors, a les quals no veuen gaires diferències.

D'aquesta manera s'arribà a l'assemblea. Els renovadors no presentaren batalla, els crítics perderen i els oficialistes escombraren la seva oposició. La que fou candidata a les generals com a cap de llista de la coalició Progressistes, Nanda Ramon, considerada com a seguidora del fins ara secretari general, Mateu Morro, és qui encapçala ara el partit.

Significa això que tot està dat i beneït per al congrés? No, segons els renovadors, que aspiren a demostrar la seva força en aquesta cita. Els crítics, mentrestant, continuen buscant suports. I els oficialistes es prepararen per a la batalla final. Tot apunta que de les tres opcions finalment només en quedaran dues, i encara n'hi ha que aspiren que a la fi únicament n'hi hagi una: "L'enfrontament podria posar en risc seriós el partit", confessava a aquest setmanari un conegut excrític, llavors renovador i que ara se'l té per oficialista. Sens dubte, aquest juliol i agost seran determinants, i a principi de setembre possiblement se sabrà si hi haurà enfrontament o no, i entre quants grups. I si hi ha candidatures separades, aleshores es coneixeran les diferències ideològiques, polítiques i/o estratègiques que es posaran a votació en el congrés.

En paral·lel, la crisi del PSM i el fàctic buit de poder ha estat aprofitat per la direcció d'ERC per proposar als nacionalistes mallorquins un pacte per crear conjuntament una federació nacionalista i d'esquerres a Balears, tal com va anunciar el màxim dirigent orgànic a les Illes, Joan Lladó, acompanyat de Joan Puigcercós, secretari general de la formació independentista. Oficialment, però, no hi ha hagut resposta, i caldrà esperar fins que s'hagi celebrat el congrés. Extraoficialment, la irritació amb ERC dels quadres dirigents del PSM és palesa, ja que ho consideren un intent de trencar el partit.

Públicament, només l'oficialista Biel Barceló, membre de la comissió gestora, havia contestat en el moment de tancar aquesta edició. Barceló considera que la proposta d'Esquerra Republicana "no és seriosa" i que no passa de ser "un brindis al sol", com ho demostraria el fet que s'hagi llançat "a través dels mitjans de comunicació".

Miquel Payeras